

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/386/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206272
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112206272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711 proti odporkyňi B. R., štátnej občanke SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom N. nad H., R. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Košice, Stará Baštová 2, o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.apríla 2013, č.k. 27C/180/2012-29, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 34,37 eur, do 3 dní k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol a určil, že zmluvná podmienka v Dodatku k Zmluve o pripojení Fix uzavretom medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 09.01.2008 uvedená v bode 4 v znení: " V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 toho Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto Dodatku, je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty" je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 06.03.2012, opraveným dňa 13.04.2012, proti odporkyňi domáhal zaplatenia sumy 331,94 eur s 9,25 % ročným

úrokom z omeškania od 12.04.2009 do zaplattenia a náhrady trov konania. Uviedol, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, ako postupca uzavrela s navrhovateľom ako postupníkom, dňa 16.12.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok voči odporkyni. Odporkyňa ako záujemca, uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom, v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporkyni. Odporkyňa sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou odporkyne bolo, v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve / dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute, bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právného predchodcu navrhovateľa, ktorá mu vznikne v dôsledku nespĺnenia záväzku odporcu, zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa. V uvedenom prípade je teda odporkyňa sankcionovaná za to, že nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jej SIM karta / koncové zariadenie vypojené z prevádzky. Odporkyňa by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnila svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právného predchodcu navrhovateľa, zabezpečiť jej mobilný telefón/ koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Navrhovateľ vystavil odporkyni faktúru č. 7902777338 splatnú 11.04.2009 v sume 331,94 eur. Nezaplattením faktúry v lehote splatnosti riadne a včas, sa odporkyňa v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. dostala do omeškania a navrhovateľ má nárok na zaplattenie úroku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplattenia. Podaním, doručeným súdu dňa 14.06.2012, navrhovateľ doplnil svoj návrh tak, že zdôraznil, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporkyne, ale benefity, ktoré jej poskytol právny predchodca navrhovateľa. Odporkyni bolo poskytnuté telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson K550i za cenu 0,03 eur/ 1,- Sk, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 192,19 eur/5 790,- Sk. Nakoľko v danom prípade si odporkyňa neplnila svoju povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby včas a riadne, bola jej SIM karta vypojená, čím porušila povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za služby, postupne splnila svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právného predchodcu navrhovateľa, zabezpečiť jej mobilný telefón za zľavnenú cenu. V danej veci tak zmluvná pokuta plní funkciu satisfakčnú i preventívnu. Uviedol, že prijateľnosť výšky zmluvnej pokuty treba posudzovať v čase, kedy zmluvný vzťah vznikol. Predmetná zmluvná pokuta nezabezpečuje uhradenie ceny za poskytnuté telefónne služby, a nie je ovplyvnená výškou nezaplattených faktúr. Jej výška závisí od poskytnutých benefitov, v čase uzavretia zmluvy. Poukázal na to, že odporkyňa mala možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty tým, že mala možnosť výberu, do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa vstúpi. Mohla uzavrieť zmluvu o pripojení s kúpou akciového telefónu, alebo bez kúpy akciového telefónu a zároveň mala na výber, aký akciový telefón si kúpi a aká bude dotácia zo strany dodávateľa, čo ovplyvňuje výšku zmluvnej pokuty. Odporkyňa tak mala pri dojednaní zmluvnej pokuty účasť, a teda nie je pravdou, že výšku zmluvnej pokuty nemohla ovplyvniť. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co 39/2011 zo dňa 15.06.2011. Primeranosti dojednanej zmluvnej pokuty nasvedčuje i to, že nie je v takej výške, akú umožňuje použiť § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z.. Záverom uviedol, že ak by aj súd neuznal jeho nárok na zmluvnú pokutu, je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že právnemu predchodcovi navrhovateľa, bola spôsobená škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia. Hodnota dotácie v danej veci, bola 192,16 eur /5 789,- Sk (cena mobilného telefónu 5 790,- Sk mínus cena zaplattená odporkyňou 1,- Sk). Právnemu predchodcovi navrhovateľ vznikla škoda, ktorá by mu nebola vznikla, ak by odporkyňa dodržala svoj záväzok, vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnila počas celej doby viazanosti. Podaním, doručeným súdu dňa 27.04.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výpisom z obchodného registra právného predchodcu navrhovateľa, Zmluvou o pripojení zo dňa 09.01.2008 v znení dodatku zo dňa 09.01.2008, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., faktúrou č. 7902777338, vyjadrením navrhovateľa a ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné: Zo zmluvy o pripojení uzavretej dňa 10.03.2008 je zrejmé, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal poskytovať odporkyni telekomunikačné služby a odporkyňa sa zaviazala za ne riadne platiť. Z dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou toho istého dňa 09.01.2008 vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal poskytovať odporkyni telekomunikačné služby a odporkyňa sa zaviazala za ne riadne platiť. Odporkyňa si u právného predchodcu navrhovateľa, objednala službu pod názvom 55(110)Viac, v dôsledku čoho, jej právny predchodca navrhovateľa odpredal MT typu Sony

Ericsson K550i za kúpnu cenu 0,03 eur/ 1,- Sk za podmienky doby viazanosti na 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 331,94 eur/ 10 000,- Sk. Dodatok k zmluve o pripojení v čl. 4 obsahoval ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty, podľa ktorého v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu ako účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 toho Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto Dodatku, je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku, nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty. Z vyššie uvedeného právneho vzťahu, vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporkyňou faktúrou č. 7902777338 splatnou 11.04.2009 zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011, postúpil právny predchodca navrhovateľa, pohľadávku voči odporkyňi navrhovateľovi. Vzhľadom na dátum uzavretia dodatku k zmluve o pripojení právnym predchodcom navrhovateľom a odporkyňou - 09.01.2008, z ktorého navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy, súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov, účinných k tomuto dátumu.

Ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia s odkazom na § 42 ods. 1 písm. a/, § 43 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1, 5, § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 153 ods. 3, ods. 4 O.s.p., čl. 6 bod. 1 Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 okresný súd uviedol, že v danej veci je predmetom konania nárok navrhovateľa na zaplatenie faktúry, ktorou právny predchodca navrhovateľa, vyúčtoval odporkyňi zmluvnú pokutu na základe uzavretého dodatku k zmluve o pripojení. Po právnej stránke mal súd za to, že zmluva o pripojení v spojení s dodatkom zo dňa 09.01.2008, je zmluvou uzavretou podľa § 43 z.č. 610/2003 Z. z. a súčasne má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2 písm. a/, b/ a § 3 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa, v predmetnom právnom vzťahu, vystupoval ako predávajúci (viď výpis obchodného registra) a odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý pri uzavieraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej, alebo inej obchodnej činnosti. Zmluva v znení dodatku zo dňa 09.01.2008 je spotrebiteľskou zmluvou i podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. v znení účinnom od 01.01.2008. Podľa § 3 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, má spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami. S týmto zákonným ustanovením korešponduje i znenie § 53 ods. 1 Obč. zák. v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o pripojení, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Východiskom ochrany spotrebiteľa je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku konfrontácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práv a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne, so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti. Predmetná zmluva o pripojení v znení dodatku zo dňa 09.01.2008, z ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy, má charakter formuláru, ktorého znenie odporkyňa nemohla ovplyvniť, nakoľko bol pripravený už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Z úradnej činnosti súdu je totiž známe, že právny predchodca navrhovateľa, ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom obdobných štandardných formulárových zmlúv, pričom je obvyklé, že spotrebiteľ obsah takejto zmluvy, teda i dojednanie o zmluvnej pokute, podstatným spôsobom nemôže ovplyvniť. Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že odporkyňa mala pri dojednaní zmluvnej pokuty účasť a jej výšku mohla ovplyvniť tak, že mala možnosť výberu, do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa vstúpi, súd dospel k záveru, že takáto možnosť voľby odporkyne nenapĺňa definíciu individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Je pravdou, že odporkyňa mala možnosť vybrať si, aký mobilný telefón, resp. iné koncové zariadenie si pri dojednaní dodatku zakúpi, avšak v prípade, že si určitý telefón, alebo koncové zariadenie vybrala, výšku zmluvnej

pokuty už sama vlastným prejavom vôle modifikovať nemohla. Takúto zmluvu mohla len uzavrieť ako celok a tak akceptovať navrhovateľom pevne určenú zmluvnú pokutu, alebo zmluvu vôbec neuzatvoriť. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 2 Obč. zák.. Právny predchodca navrhovateľa zmluvnú pokutu s odporkyňou individuálne nevyjednal, táto je obdobná vo veľkom počte formulárových zmlúv, pričom právny predchodca navrhovateľa v jednotlivých zmluvách menil len výšku zmluvnej pokuty. Uvedené súd konštatoval s ohľadom na to, že zmluvné dojednanie, obsiahnuté v dodatku k zmluve o pripojení, týkajúce sa zmluvnej pokuty, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - odporkyne. Súd pritom nespochybňuje možnosť aplikácie i význam zmluvnej pokuty v spotrebiteľských vzťahoch, musí však ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok, s ohľadom na povahu, obsah a osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov a so zreteľom na sankcionovanie neplnenia si povinností na strane oboch účastníkov zmluvného vzťahu. V danej veci zmluvná pokuta, tak, ako je dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 09.01.2008 je neprimeranou sankciou, a to vzhľadom na viaceré aspekty: Pri uzatváraní zmluvy bol prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, ktorá skutočnosť sama osebe vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy - spotrebiteľa. Z časového hľadiska ďalej predávajúci vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny poskytnutých služieb odporkyňou dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu služieb hneď v prvý mesiac po uzavretí zmluvy. Taktiež je bez významu výška ceny služieb, ktoré spotrebiteľ nezaplatí (či nezaplatí cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo len jej časť, alebo niekoľkonásobne vyššiu sumu). Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že predmetná zmluvná pokuta nezabezpečovala uhradenie ceny za poskytnuté telefónne služby (a teda nebola ovplyvnená výškou nezaplatených faktúr), ale benefity, ktoré odporkyni poskytol právny predchodca navrhovateľa (a jej výška závisí od poskytnutých benefitov v čase uzavretia zmluvy), súd ho vyhodnotil ako nedôvodné. Z textu čl. 4 dodatku zo dňa 09.01.2008 je nepochybné, že zmluvná pokuta bola dojednaná práve pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby (bod 1, písm. b/ dodatku), pre porušenie povinnosti po dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 1 dodatku (24 mesiacov) nepožiadat' o vypojenie SIM karty z prevádzky, resp. nedopustenia sa takého konania, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej, alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinností zo strany účastníka (bod 2 dodatku), pre porušenie povinnosti po dobu viazanosti uvedenú v tabuľke 1 dodatku nepožiadat' o aktiváciu programu, alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako minimálny program uvedený v tabuľke 1 (bod 3 dodatku), pre prípady neoprávneného užívania SIM karty (čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok), ďalej na zabezpečenie povinnosti účastníka používať služby podľa zákona, zmluvy a všeobecných podmienok, pokynov a návodov podniku a dodržiavať princípy dobrých mravov a verejného poriadku (čl 5, bod 5.2. písm. a/ Všeobecných podmienok) , na zabezpečenie povinnosti účastníka uhrádzať cenu za využívanie služieb v súlade so zmluvou a platným cenníkom (čl 5, bod 5.2. písm. b/ Všeobecných podmienok) a používať len telekomunikačné zariadenie splňujúce požiadavky podľa osobitných právnych predpisov (čl 5, bod 5.2. písm. a/ Všeobecných podmienok). Všetky uvedené prípady porušenia povinností účastníka- spotrebiteľa, na ktorých zabezpečenie bola predmetná zmluvná pokuta dojednaná, priamo nesúvisia s predajom mobilného telefónu, alebo iného koncového zariadenia. Prípadná predajná cena telefónu, alebo iného koncového zariadenia, tak podľa názoru súdu, nemala na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty žiaden vplyv. Pre úplnosť súd udáva, že v danej veci navrhovateľ dokonca ani neuviedol a nepreukázal, kedy a akým konkrétnym konaním odporkyňa ako spotrebiteľ, mala porušiť zmluvu o pripojení v znení dodatku zo dňa 09.01.2008 takým spôsobom, že to zakladá nárok navrhovateľa na uplatnenie zmluvnej pokuty. Súdna kontrola spotrebiteľských zmlúv, je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a súd mal za rozhodujúce, že zmluvná podmienka v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, týkajúca sa žalovanej zmluvnej pokuty, je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, bez ohľadu na vôľu a správanie zmluvných strán. Na základe všetkých uvedených okolností, súd v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. vyhlásil uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú, z ktorej navrhovateľovi, nemožno priznať žiadne plnenie. Čo sa týka ďalšieho argumentu navrhovateľa, že právnenému predchodcovi navrhovateľa bola spôsobená škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia- 192,16 eur /5 789,- Sk (cena mobilného telefónu 192,19 eur mínus cena zaplatená odporkyňou 0,03 eur), súd ho mal taktiež za nedôvodný. Navrhovateľ sa tejto náhrady škody domáha v podstate z dôvodu, že jeho právny predchodca odporkyni odpredal mobilný telefón za zvýhodnenú kúpnu cenu oproti cene trhovej, za čo sa odporkyňa zaviazala zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu po dojednanú dobu viazanosti, čo ale

nesplnila. Navrhovateľovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, tak mala vzniknúť škoda spočívajúca v rozdieli medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho trhovou cenou. Súd vec v tomto ohľade posudzoval podľa 420 ods.1 Obč.zák., ktorý upravuje tzv. všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorej predpokladom sú protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa prezumuje. Pre vznik zodpovednosti za škodu, je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal existenciu škody, ktorej náhrady sa domáha a ani existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním odporkyne, ktorým mala porušiť svoju právnu povinnosť a vznikom škody. Čo sa týka existencie škody, ktorú navrhovateľ vidí v rozdieli medzi zľavnenou kúpnu cenou, za ktorú jeho právny predchodca predal odporkyni mobilný telefón a nezľavnenou kúpnu cenou rovnakého typu mobilného telefónu, podľa názoru súdu za skutočnú škodu v zmysle § 442 ods. 1 Obč. zák nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky, navrhovateľ predáva mobilný telefón za cenu nižšiu ako skutočnú. Takýto cenový rozdiel nemôže byť majetkovou ujmom navrhovateľa, pretože je výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. S tým úzko súvisí aj nedostatok ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu - príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu - odporkyne a vznikom škody. Navrhovateľom tvrdená škoda, celkom zjavne nie je dôsledkom protiprávneho konania odporkyne v tom zmysle, že porušila zmluvné záväzky zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dojednanú dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb/, ale je dôsledkom dojednaní takejto zľavnenej kúpnej ceny v dodatku k zmluve o pripojení. Na základe všetkých uvedených skutočností, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na to, že súd návrh navrhovateľ zamietol v celom rozsahu, mala odporkyňa v konaní plný úspech, a teda jej podľa § 142 ods. 1 O.s.p. voči navrhovateľovi, vzniklo právo na náhradu trov konania. Taktiež vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, vznikol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania z dôvodu plného úspechu odporkyne v konaní. Keďže si však odporkyňa trovy konania neuplatnila a v konaní jej žiadne trovy preukázateľne nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporkyne, si žiadne trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu mu iné trovy, ako trovy právneho zastúpenia nevyplývajú, a preto mu súd ich náhradu podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. rovnako nepriznal.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal odvolací súd, o zmenu rozsudku prvostupňového súdu a to tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v celom rozsahu a zaviazá odporkyňu k náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľovi, z titulu vzniknutých trov právneho zastúpenia, spolu vo výške 41,24 eur. V odvolaní poukázal na to, že súd prvého stupňa neuviedol, v čom spočíva nerovnováha práv a povinností strán dodatku k zmluve o pripojení a neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého, považuje dojednanie o pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neuvádza, v čom mali byť práva spotrebiteľa porušené. Možno len usúdiť z odôvodnenia rozhodnutia, že súd považoval už samotné dojednanie zmluvnej pokuty za porušenie práva odporkyne. Podľa jeho názoru, sa nedostatočne vysporiadal s tým, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý odporkyňa získala v prípade, ak sa zaviazá na užívanie služieb navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu počas 24 mesiacov. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, patrí podľa jeho názoru, medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu a jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Keďže podľa jeho názoru, rozhodnutie prvostupňového súdu čo do odôvodnenia, tieto kritéria nespĺňa, považuje ho navrhovateľ prinajmenšom za arbitrárny. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013, č.k. 9Co/31/2012-157, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka, ani Zákona o ochrane spotrebiteľa, či Zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je možné vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách, zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť si zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Jedinou podmienkou platnosti takéhoto dojednaní, je primeranosť tejto sankcie v porovnaní so závažnosťou nesplnenia záväzku spotrebiteľom. Navrhovateľ objektívne nemal možnosť zabezpečiť plnenie záväzkov zo strany odporkyne iným spôsobom, ako dojednaním zmluvnej pokuty. Jej funkcia ako zabezpečovacieho prostriedku, spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom ju včas a riadne aj splnil. Rozhodnutím prvostupňového súdu podľa jeho názoru, bolo zasiahnuté do zásady zmluvnej slobody, na ktorej je postavené súkromné právo SR. Takýmto spôsobom sa navrhovateľovi priam znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti, z dôvodu absolútneho

zákazu zabezpečovať plnenie povinnosti odporcu v postavení spotrebiteľa, prostredníctvom zmluvnej pokuty. Poukázal na to, že uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty, vzniklo navrhovateľovi až porušením primárnej povinnosti odporkyne, platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, čo nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa jeho názoru, formu dodatku k zmluve o pripojení, nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý odporkyni neumožňoval ovplyvniť jej obsah. Druh mobilného telefónu, si odporkyňa mohla vybrať sama a podľa zvoleného modelu telefónu, bola rozdielna aj výška jeho štandardnej a akciovej ceny a teda aj zmluvnej pokuty. Odporkyňa nemusela odkúpiť aj mobilný telefón, pričom by bola zmluvná pokuta ponížená o jeho hodnotu. Motiváciou zákazníkov, pre uzatvorenie zmluvy o pripojení s viazanosťou 24 mesiacov, bola práve akciová cena mobilného telefónu, ako i zvyhodnené volania, či ceny mesačných programov, ktorých hodnotu navrhovateľ musel zmluvnou pokutou pre prípad porušenia povinnosti zabezpečiť. Nesúhlasil ani s argumentami prvostupňovému súdu, že k zamietnutiu predmetného návrhu, došlo aj z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa s odôvodnením, že tento riadne netvrdil a nepreukázal porušenie povinnosti zo strany odporkyne. Podľa jeho názoru, v návrhu a následnom vyjadrení riadne špecifikoval povinnosť, ktorú odporkyňa porušila. Odporkyňa neuhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa faktúry, ktoré jej boli zasielané pravidelne za poskytovanie elektronickej komunikačnej služby a tým porušila svoje povinnosti, v zmysle dodatku k zmluve o pripojení v bodu 1 písm. b/. . Už samotnou faktúrou, ktorú priložil, preukázal uplatnenie si zmluvnej pokuty voči odporkyni a riadne tvrdil dôvodnosť nároku na jej zaplatenie. Podľa jeho názoru, dôkazné bremeno na jeho strane spočívalo len v tom, že mal preukázať svoje tvrdenie, že zmluva medzi účastníkmi bola uzatvorená, ktorú skutočnosť riadne preukázal zmluvou o pripojení, ktorá bola spolu s návrhom predložená súdu. Tvrdil, že je potreba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, teda pravidlo, že neexistencia neplnenia si povinnosti majúca trvajúci charakter, sa zásadne nepreukazuje. Nie je možné zo strany súdu sankcionovať navrhovateľa, za nepreukázanie nesporných skutočností medzi účastníkmi konania, nepriznaním uplatneného nároku. Tým podľa jeho názoru, došlo k procesnému znevýhodneniu navrhovateľa a k porušeniu zásady rovného postavenia účastníka konania, garantovanej v ust. § 18 O.s.p. ako aj čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. K záveru súdu prvého stupňa o neplatnosti dojednania zmluvnej pokuty, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013, č.k. 9Co/31/2012-157 kde sa uvádza , že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nespĺní zmluvnú povinnosť bez ohľadu na to, či porušením povinnosti, vznikla veriteľovi škoda. Uľahčuje mu dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody, ani jej výšku. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, ak spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby viazanosti, teda aj v prípade, ak dodávateľovi služby, vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty, sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Uvedené podľa neho znamená, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty, neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzatvorenia zmluvy, nemôže byť postihnutá neplatnosťou. Pre záver o neprimeranosti zmluvnej podmienky upravujúcej túto sankciu, pre prípad nesplnenia záväzku spotrebiteľa, nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. V zmysle vyššie uvedeného uviedol, že uplatňuje dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávneho rozhodnutie vo veci, v § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností ,v § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odporkyňa nevyužila svoju zákonnú možnosť, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Vedľajší účastník, v písomne podanom vyjadrení k podanému odvolaniu, podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa žiada potvrdiť a navrhovateľa zaviazat' nahradiť mu trovy odvolacieho konania, z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 34,37 eur. V celom rozsahu súhlasil so závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o nepriznanie nároku navrhovateľovi na uplatnenú zmluvnú pokutu. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky videl v tom, že umožňuje dodávateľovi rovnakou sankciou trestať spotrebiteľa aj za menej závažné, dokonca zanedbateľné prípady porušenia povinnosti, napr. ak sa spotrebiteľ omešká so zaplatením poslednej

faktúry pred ukončením viazanosti o jeden deň, alebo o jeden cent. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, ktoré vyhlásili zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute mobilného operátora za neprijateľnú už skôr, ako navrhovateľ podal návrh na začatie konania, preto už v čase, keď si navrhovateľ toto právo uplatnil, mal zakázané používať a uplatňovať takúto neprijateľnú zmluvnú podmienku s obdobným významom. Poukázal aj na dôvodovú správu k ust. § 53a OZ. Podľa jeho názoru sa navrhovateľ snaží podsúvať mylnú domnienku, že zmluvná pokuta tak, ako bola dojednaná je oprávnená, avšak podľa jeho názoru, ak takáto zmluvná pokuta je dojednaná, rozhodne nemôže byť zjavne neprimeraná. Uviedol, že nič nebránilo právnomu predchodcovi navrhovateľa dohodnúť si také ustanovenie o zmluvnej pokute, ktorá by spotrebiteľa nepoškodzovala a ktorej výška, by sa znižovala v závislosti na dĺžke zotrvania spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu. Rovnako súhlasil aj so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľ do vyhlásenia rozsudku neindividualizoval, za aké konkrétne porušenie povinnosti, si zmluvnú pokutu uplatňuje, v súvislosti s čím dal do pozornosti, že zmluva o pripojení je koncipovaná tak, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikne dodávateľovi za každé jednotlivé porušenie zmluvných povinností, preto ak by si navrhovateľ v inom konaní uplatnil z tej istej zmluvy ďalšiu zmluvnú pokutu, nie je možné zistiť, či si uplatňuje zmluvnú pokutu za to isté porušenie zmluvných povinností, ako v preskúmvanej veci a teda, či tu reálne neexistuje prekážka rozhodnutej veci.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. tento potvrdiť. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci, je rozsudok okresného súdu vecne správny, jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia stotožňuje, a preto na tieto dôvody podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

K odvolacím dôvodom navrhovateľa, súčasne považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Navrhovateľ v podanom odvolaní, namieta nesprávnosť záveru, že zmluvne dojednaná zmluvná pokuta, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že účastníci konania uzatvorili predmetnú zmluvu, ako zmluvu spotrebiteľskú, s poukazom na podmienky, za ktorých bola uzatvorená, vychádzajúc z ust. § 52 a nasl. OZ. Hlavná zmluva, ako aj jej dodatok, sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola. Na základe uvedeného, sa potom súd prvého stupňa vecne správne, zaoberal otázkou ochrany odporkyne, ako spotrebiteľa, keď skúmal obsah ustanovení predmetnej zmluvy a jej dodatku z hľadiska toho, či obsahujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech odporkyne, ako spotrebiteľa, teda či predmetná zmluva, obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatné, ak tieto neprijateľné podmienky neboli individuálne dojednané, keď odporkyňa, ako spotrebiteľ, nemala možnosť ovplyvniť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber, buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať, so všetkými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa, je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porovnaj rozsudky Mostaza Claro C 168/05 bod 25 Oceano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Okresný súd teda vecne správne, posúdil ustanovenia predmetnej zmluvy, týkajúce sa zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda ich určil za absolútne neplatné z hľadiska ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ, keď správne vyhodnotil otázku neprimeranosti dojednanej zmluvnej pokuty, vzhľadom na jej výšku a význam zabezpečenej povinnosti. V tomto smere, prvostupňový súd nemohol postupovať ani podľa ust. § 545a OZ, účinného od 01.01.2008, a to s poukazom na osobitnú úpravu spotrebiteľských

zmlúv, v dôsledku ktorej, ak bolo súdom prvého stupňa, dojednanie zmluvnej pokuty považované za neprijateľnú podmienku, má to za následok, že je ako také, absolútne neplatné, podľa § 53 ods. 5 OZ. Moderácia tohto zmluvného dojednania, potom nie je možná. Odvolací súd poukazuje na ust. § 53a OZ, ktoré je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1, ukladá členským štátom, zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu, zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom, zo strany predajcu, alebo dodávateľa, podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (článok 6 ods. 1 Smernice). Ochrana pred neprijateľnými podmienkami, sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní, musí štát bezvýhradne trvať, a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností, vyžadovať. Priznaním plnenia zo zmluvnej podmienky, ktorá sa považuje za neprijateľnú, by išlo o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ, na ochrane práv spotrebiteľa. Súd, ako orgán členského štátu EÚ, je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania, nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ, sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Rovnako neobstojí, ani námietka navrhovateľa spočívajúca v tom, že zmluvná pokuta by mala byť zmoderovaná do výšky škody, ktorá mu vznikla, vo výške rozdielu medzi bežnou cenou telekomunikačného zariadenia, a cenou poskytnutou vychádzajúc zo zmluvného benefitu. Povinnosť odporkyne zaplatiť, alebo vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas, nielenže nevyplýva priamo z dodatku, alebo všeobecných podmienok, ale ju nemožno vyvodiť ani z titulu náhrady škody. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu, totiž nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporkyne. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporkyni pri kúpe mobilného telefónu poskytol, nie je následkom porušenia povinnosti odporkyne platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve, v rámci jeho zmluvnej voľnosti. K zmenšeniu majetku navrhovateľa, nedošlo teda v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporkyne platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Aké faktory sa na formovaní vôle navrhovateľa v tomto smere podieľali, či už snaha získať nového klienta, alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď je z pohľadu posúdenia jeho nároku, právne bezvýznamné.

V konečnom dôsledku je správny aj záver okresného súdu, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, spočívajúce v jeho povinnosti preukázať ním tvrdené porušenie zmluvných povinností odporkyňou, od ktorých odvodzuje ním uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Vychádzajúc z ust. § 79, ods. 1, v spojení s § 120, ods. 1 O.s.p. možno povedať, že v rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, teda kto tvrdí, dokazuje. Inak povedané, účastník musí preukázať čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenia za základ svojho rozhodnutia. Pokiaľ v konaní navrhovateľ tvrdil, že mu vzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, pretože odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti, spočívajúce v tom, že riadne a včas neplatila za poskytnuté služby, k dôvodnému uplatneniu tzv. negatívnej dôkaznej teórie, teda k presunutiu dôkazného bremena na odporkyňu /preukázanie, že riadne a včas platila/, by mohlo prísť len v tom prípade, ak by navrhovateľ v konaní jednoznačne špecifikoval, kedy konkrétne a vo vzťahu k akej sume, či konkrétnej faktúre, k porušeniu povinností odporkyňou v tomto smere došlo. Navrhovateľ sa však obmedzil len na konštatovanie porušenia povinností, čo však nemožno vidieť v tom, že odporkyňa neuhradila ním k návrhu priloženú faktúru, pretože touto jej bola už vyfakturovaná samotná zmluvná pokuta, ktorej logicky malo predchádzať ním tvrdené konkrétne porušenie zmluvných povinností. Tieto však, ako už bolo uvedené ani špecificky netvrdil, ani nepreukázal. Ich neindividualizovaním teda logicky ani v prípade, ak by súd zmluvné podmienky týkajúce sa zmluvnej pokuty nebol vyhlásil za neprijateľné,

nebolo by možné preskúmať, či vôbec a kedy, došlo k porušeniu zmluvných povinností odporkyňou, čo by nutne muselo viesť rovnako, v tom prípade však výlučne v dôsledku neunesenia dôkazného bremena, k neúspechu navrhovateľa v konaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že námietky navrhovateľa uplatnené v odvolaní sú nedôvodné, a preto rozsudok okresného súdu, ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil. Vecne správne, rozhodol prvostupňový súd aj o náhrade trov prvostupňového konania, keď odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi, ktorí si ako úspešní účastníci, náhradu trov konania neuplatnili, ich náhradu nepriznal.

O trovách odvolacieho konania, súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1, v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorých, navrhovateľovi ako neúspešnému účastníkovi v odvolacom konaní, vznikla povinnosť nahradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi. Keďže odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v odvolacom konaní trovy z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 34,37 eur a to za 1 úkon právnej pomoci á 26,56 eur (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.) + 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3), na zaplatenie ktorých, súd zaviazal navrhovateľa.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné